

Hottentot-Lommetørklæder, . . . De véd nok, disse brogede Tøjer, som Englænderne sender ned til de Vilde i Afrika, og som hensætter vore sorte Medskabninger i en sand Salighedstilstand? Tror De egentlig ikke, Pastor Hansted, — ja, for det er nu min Mening — at et Naturfænomen som denne Solnedgang alene har den Bestemmelse at være en Slags ophøjet Forlystelse for Halvmennesker — baade de hvide og de sorte — og maaske for Dyrene? En saadan ildsprudende Himmel svarer sikkert til den Slags Væsners Forestillinger om Pragt; den vækker rimeligvis ogsaa deres blide Følelser Nattergalene begynder jo at synge, Frøerne at kvække . . .“

„De har vist fuldkommen Ret, Frøken Tønnesen!“ afbrød Emanuel hende med et ironisk Buk og fortsatte sin Gang; han fandt det ikke længer Umagen værd at tage hende alvorligt. „Det er blot Skade, at Vorherre ikke havde Lejlighed til at raadføre sig med Dem, da han skabte dette Makværk af en Verden, der alene passer for Kabylere og Hottentotter. Men det falder mig ind . . . da jeg traf Dem før, havde De dog nedladt Dem til at tage Plads paa en ganske gemen Græsmark, — ja, saa vidt jeg kunde skønne, var baade De og de øvrige Damer og Herrer i en ganske munter